

4 A4/A3

brap 880

Arkivexemplar

Utlånas ej

GRAFIT- NORRBOTTENS LÄN.

Rapport angående grafitförekomsterna i
Norrbottens län.

26/10 1955.

Olof H. Ödman.

(Bl. 10.13.4).

Se fyndighetsförteckning.

F Y N D I G H E T S F Ö R T E C K N I N G .

✓ Svappavaara	bl.	10	ruta	17
Areavaara ~	"	16	"	5
Pajala ✓	"	16	"	10
Maraslinna ~	"	11	"	21
Huuki ✓	"	17	"	1
Saittarova ✓	"	16	"	6
Masungsbyn ✓	"	16	"	1
Tabmokvare ✓	"	22	"	19
Raittajärvi ✓	"	30	"	4
Skatamark ~	"	36NO	"	6 - 1.100000
Vittangiområdet ✓	"	10	"	12.13-14,18-19.

Om grafit i Norrbottens län.

I länets nordliga delar är grafit ett vanligt förekommande mineral. Den geologiska översiktskarteringen har visat att mineralet är knutet till en speciell bergartsserie, den s.k. lapponiska serien, bestående av basiska vulkaniter, kalkstenar, kvartsiter och lerskifferar samt kemiskt utfällda sediment rika på järn och kvarts. Grafiten är knuten främst till lerskiffern och med denna växellagrande kalksten och kemiska sediment. Dessa bergarter uppträda i markerade stråk, vilkas utbredning är väl känd.

De grafitförande bergarterna förekomma inom ett område från Svappavaara i V fram till finska gränsen mellan Areavaara och Pajala. Området omfattar en area på ca 6.600 km².

De sedan länge bekanta grafitförekomsterna i Vittangiområdet ha varit föremål för en specialbeskrivning. Johnson et Co, som äger flera av förekomsterna, har utfört specialundersökningar i området.

Vid SGU:s arbeten ha grafitförekomster påträffats vid Meraslinka, vid Torneälven 28 km SO om Vittangi samt vid Huuki vid Muonio älv 24 km NNO om Pajala. Förekomsterna äro icke närmare undersökta och man vet mycket lite om deras kolhalter och storlek.

Vid Meraslinka noteras halter på upp till 37 % C men de flesta av de fåtaliga analyserna ligga mellan 20 och 30 % C.

Från Huuki finns endast en analys av ett stufprov och denna analys gav blott 10 % C. Här finns dock betydligt kolrikare material.

Lösa block med rik grafit ha av undertecknad iakttagits vid Vittangiälven 25 km NV om Vittangi samt kring Saittarova by SO om Masugnsbyn. (Det är inom detta område som NJA nu lär bryta grafit). Vid elektriska mätningar vid Saittarova erhöles starka indikationer som troligen förorsakats av grafit.

Sedan gammalt äro grafitförekomster kända även vid Tabmokvare 2,5 km Ö om Nattavaara stn, Raittajärvi 20 km NO om Överkalix, Skatamark 6 km SO om Hundsjö stn samt på ett par ställen i Råneå sn. Samtliga ligga i starkt metamorfa, ibland migmatitiserade skifferar. De äro delvis föga kända men torde sannolikt vara värdelösa.

I Tabmokvare och vid Raittajärvi är grafiten grövre än vad den är t.ex. i Vittangiområdet.

Då grafitens förekomstsätt och utbredning i stort i Norrbotten numera äro väl kända kan en prospektering efter grafit läggas upp på ett rationellt sätt. En första rekognoscering för att få fram de mest lovande områdena kan ske snabbt under användande av flygburna elektriska instrument.

Stockholm den 26 oktober 1955.

Chas. A. Newman